یادداشت

کم‌تجربگی بلای جان سرمربی جوان چلسی

لمپارد، کلوپ نیست

فرانک لمپارد تا الان نتوانسته افت شدید چلسی را توضیح دهد اما ثابت کرده نمی‌تواند جلوی آن را بگیرد. او شاید نماد و اسطوره چلسی باشد اما الان که سرمربی این تیم شده داستان فرق می‌کند و چیزی جز نشانه‌هایی از پیشرفت در عملکرد تیم نمی‌تواند به او کمک کند تا مالک تیم رومن آبراموویچ را متقاعد کند انتخاب کاپیتان سابق آبی‌های لندن به‌عنوان سرمربی تصمیم درستی بوده است. برای تیمی در جایگاه و کلاس چلسی هم این انتظار بزرگی نیست. لمپارد در تیمی کار می‌کند که بدون شک اگر نگوییم بهترین قطعاً یکی از بهترین آکادمی‌های فوتبال جهان را دارد و مالکش هم آنقدر دست‌ودلباز هست که تنها در یک تابستان بودجه‌ای ۲۲۰ میلیون پوندی را برای خرید بهترین بازیکنان موجود در بازار مانند تیمو ورنر، کای هاورتس و حکیم زیاش اختصاص دهد. البته این بودجه پاداشی بود که او بابت کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا در فصل گذشته آن هم در فصل محرومیت تیم از خرید بازیکنان جدید گرفت. اوا ما تا الان قدر آن پاداش را ندانسته و به همین دلیل تحت فشار قرار دارد و خودش هم این موضوع را می‌داند.

درست است که تنها ۱۸ ماه از انتخاب لمپارد به‌عنوان سرمربی چلسی می‌گذرد اما اوضاع و احوال تیمش در این اواخر خیلی تغییر کرده است. او خواهان صبوری هواداران و منطقی بودن انتظارات‌شان است اما او با هربار صحبت کردنش با رسانه‌ها، شروع رقابت کردن چلسی با دیگر مدعیان برای بردن جام‌های بزرگ را عقب و عقب‌تر می‌اندازد اما در چلسی چنین حرف‌هایی خریدار ندارد. خود لمپارد هم می‌داند در چلسی به هیچ مربی بیش از دو سال برای کسب جام فرصت داده نشده است. او قطعاً می‌داند که نه او لمپارد است و نه چلسی، لیورپول.

تفاوت با کلوپ

چند سال زمان برد تا کلوپ در لیورپول در نهایت فرمول رسیدن به موفقیت در این تیم را پیدا کرد. کلوپ در فصل اول کامل حضورش در لیورپول هشتم، فصل بعد چهارم، فصل سوم هم دوباره چهارم و پس از آن قهرمان لیگ برتر شد. با این حال رزومه کاری کلوپ آنقدر درخشان بود که هم باشگاه هم بازیکنانش به او اعتماد کنند و به اندازه کافی به او وقت بدهند. مسیر رسیدن او به قهرمانی در لیورپول خیلی طولانی و پرفراز و نشیب بود اما از همان ابتدا هم مشخص بود لیورپول در مسیری مناسب قدم گذاشته است؛ کاملاً مشخص بود تک‌تک نفرات باشگاه لیورپول به توانایی مربی‌شان ایمان داشتند.

چلسی اما باشگاهی است که به ساختارهای پشت پرده‌اش ایمان دارد. این باشگاه می‌داند یک آکادمی فوق‌العاده دارد و سیستم جذب بازیکنش هم موفق‌تر از همیشه است، از این‌رو تردیدهایی درباره لمپارد وجود دارد که قابل درک است. باشگاه می‌خواهد درباره لمپارد صبوری به خرج دهد اما عملکردی نظیر آنچه تیم او در بازی سه‌شنبه شب در خانه لسترسیتی ارائه کرد و به‌خاطر آن ۲ بر صفر باخت، دلیل صبوری کردن را از مدیران باشگاه می‌گیرد. باخت به لسترسیتی به خودی خود حقارت‌آمیز نیست. به هر حال این تیم صدرنشین جدول است اما مدل باختنش به تیم‌های بزرگ نگران‌کننده است. چلسی در این فصل نتوانسته تیمی در شش رده بالای جدول را شکست دهد. این تیم با منچستریونایتد و تاتنهام به تساوی بدون گل رضایت داد و به اورتون، لسترسیتی، لیورپول و منچسترسیتی هم باخت. بدتر از این شکست‌ها اما این واقعیت بوده که بعضی از این تیم‌ها چلسی را در طول مسابقه به هر شکلی که خواستند بازی دادند و لستر هم یکی از آنها بود.

آمارهای ضعیف

در این میان آمارها هم چنگی به دل نمی‌زنند. چلسی بعد از ۱۹ سال -از زمانی که رومن آبراموویچ چلسی را خریده- کمترین میزان امتیاز را در لیگ برتر کسب کرده است، البته به استثنای فصلی که دهم شد. همچنین تیم لمپارد بدترین رکورد دفاعی را در میان تمام چلسی‌های لیگ برتر (از سال ۱۹۹۲ تا کنون) داشته است. شاید تنها نکته مثبت این تیم در این روند ناامیدکننده این باشد که مردان لمپارد تنها ۹ امتیاز با صدر جدول فاصله دارند.

چلسی شاید بتواند ورق را برگرداند اما با ورود یک مربی جدید شاید این کار را راحت‌تر انجام دهد. توماس توخل، یولیان ناگلسمان، رالف هازن‌هوتل، مکس الگری و حتی برندان راجرز هم گزینه‌های اولیه جانشینی او هستند. لمپارد در استمفوردبریج همیشه یک اسطوره باقی خواهد ماند اما شاید او فرصت زیادی برای ادامه دادن به کارش به‌عنوان مربی این تیم نداشته باشد.

مشکلات پاری‌سن‌ژرمن و امباپه

ستاره‌ای که خاموش شد

گزارش
رابین بیرنر

پاری‌سن‌ژرمن و کیلیان امباپه مشکل دارند؛ آن هم نه یکی.

قرارداد این مهاجم جوان در سال ۲۰۲۲ به پایان می‌رسد و به این ترتیب باشگاه شاید با او در تابستان رفتاری خصمانه داشته باشد. از سوی دیگر او در این فصل در حد و اندازه‌های سابق ظاهر نشده است.

او البته در این فصل در لیگ ۱۲ گل زده و پنج گل هم ساخته -که این آمار در ۲۲ بازی در تمامی رقابت‌ها به ۱۴ گل و ۸ پاس گل می‌رسد- اما مشکل جای دیگری است؛ شروع او در دورانِ موریسیو پوچتینو اصلاً خوب نبوده است.

پست او تغییر چندانی نکرده، با این حال او در چهار مسابقه اخیر تنها یک پاس گل داده است. آمار نشان می‌دهد او ۹ موقعیت گلزنی هم داشته که آنها را از دست داده است.

بازی شنبه مقابل آنژه برای این مهاجم به‌صورت ویژه ناامیدکننده بود. او هنگام ترک میدان، آشکارا عصبانی بود.

پی‌اس‌جی، مانند امباپه، در این مسابقه نمی‌توانست بازی روانی داشته باشد اما عملکرد این مهاجم عصاره‌ای از تیم بود. او تصمیمات اشتباهی می‌گرفت و موقعیت‌های آشکار را به هدر می‌داد. یک‌بار هم او تک‌به‌تک شد و ضربه‌اش را پل برناردونی دفع کرد.

در این بازه زمانی هیچ چیز برای او خوب پیش نمی‌رود. او در این مدت بارها به‌صورت میلیمتری در آفساید قرار گرفته و در لحظات حساس، ضرباتش با فاصله کمی به بیرون رفته است.

خسوس پرس که به‌جای پوچتینو مبتلا به ویروس کرونا روی نیمکت نشسته بود، گفت: «زمان‌هایی هست که مقابل دروازه بهتر عمل می‌کنید و برخی زمان‌ها خیلی خوب نیستید. مهم‌ترین چیز برای ما این است که او از عهده انجام وظایفش برآمد و کارهایی که از او خواسته شد را انجام داد. فراموش نکنیم که او در ۱۳ روز ۴ بازی انجام داده است. او در ماه‌های اخیر زیاد به میدان رفته است.»

فشار انتظارات روی دوش او از ماه جولای که پاریس فصل را با قهرمانی در جام‌های داخلی به پایان برد بسیار بیشتر شده است. امباپه در ابتدای فصل گفت: «بازگشت پیچیده‌ای داریم، چراکه به فینال لیگ قهرمانان رسیدیم و فرصتی برای آماده‌سازی نداشته‌ایم. بازیکنان زیادی دچار ویروس کرونا شده‌اند و برخی بازیکنان هم در اردوهای تیم‌های ملی‌شان هستند. از دید من، این شصتمین بازی فصل ماست، نه نهمین بازی. ما یک ماراتن طولانی داشته‌ایم. معمولاً پس از فینال لیگ قهرمانان تعطیلات دارید اما ما فرصتی برای استراحت نداشتیم.»

پی‌اس‌جی از ۲۰ نوامبر تاکنون چهارده بار بازی کرده و امباپه در این فصل برای باشگاه و تیم ملی کشورش ۲۵ بازی انجام داده است.

او در سپتامبر دچار ویروس کرونا شد و در ۱۱ دیداری که نیمار از دست داد هم بار تیم بر دوش او بوده است. تعجبی ندارد که این بازیکن علائم خستگی را از خود بروز دهد.

ژان میشل لارکه، بازیکن سابق پی‌اس‌جی و اسطوره سن‌اتین گفته: «او جایی در پی‌اس‌جی ندارد. من نمی‌خواهم با دریل جمجمه او را سوراخ کنم تا ببینم در سرش چه می‌گذرد اما او همه چیز را پیچیده کرده است. چرا او تلاش می‌کند پاس را بونا بدهد؟ چرا باید ۱۲ دریبل بزند و آخرش هم به جایی نرسد؟ او باید سم‌زدایی شود. او برای فوتبالش نیاز به درمان دارد، چراکه بازی او با حرکات بیهوده آلوده شده است. چیزی که یک بازیکن مانند او را قوی می‌سازد سرعت است اما دیگر سرعت را در او نمی‌بینید.» حبیب بیه، مدافع سابق نیوکاسل و کارشناس برجسته فوتبال فرانسه هم می‌گوید این توفانی است که امباپه باید فرصت عبور از آن را پیدا کند: «او پس از فینال لیگ قهرمانان فرصتی برای بازیابی خود نداشته است. باید به او اجازه بدهیم این دوره دشوار در میدان را سپری کند. فراموش نکنید که او تنها ۲۲ سال دارد و آنقدر انتظارات را بالا برده که حالا همه از او توقع زیادی دارند و البته حق هم دارند. او را رها کنید. او قرار نیست یک، دو یا سه بازی خوب باشد. مهم نیست. ما باید به او بگوییم به بهترین فرمش برخواهد گشت. وقتی می‌شنوم که می‌گویند امباپه باید تعویض شود و دیگر در حد پی‌اس‌جی نیست، به این فکر می‌کنم که باید مراقب حرف‌های‌مان باشیم. او استانداردهای بسیار بالایی وضع کرده است.»

پست امباپه تغییر چندانی نکرده، با این حال او در چهار مسابقه اخیر تنها یک پاس گل داده است. آمار نشان می‌دهد او ۹ موقعیت گلزنی هم داشته که آنها را از دست داده است. آمار نشان می‌دهد او ۹ موقعیت گلزنی هم داشته که آنها را از دست داده است

همه این ماجراها باعث شده تمدید قرارداد او پیچیده شود و رئال‌مادرید هم که منتظر است ببیند چه می‌شود. اما امباپه هنوز همان توانایی‌ها دارد. اینکه چه زمانی او را در اوج ببینیم به این برمی‌گردد که چقدر فرصت استراحت داشته باشد.

منبع: سایت گل

سوژه

چرا ستاره‌های بوندس‌لیگا بیرون از آلمان ناموفقند و ناچارند برگردند؟

تولد دوباره

لوکا یوویچ با دو گلی که برای آینتراخت فرانکفورت مقابل شالکه زد، بازگشت خود به بوندس‌لیگا را جشن گرفت. او پس از امضای قرارداد انتقال قرضی از رئال‌مادرید به فرانکفورت، در ورزشگاه خالی از جمعیت حاضر شده و در سه کلمه گفته بود: «ایش بین سوروک»؛ «من برگشته‌ام». این مهاجم صرب در دوره قبلی حضور در فرانکفورت در ۷۵ بازی ۳۶ گل به ثمر رسانده بود و کمک کرده بود این تیم در سال ۲۰۱۸ فاتح جام حذفی شود و در سال ۲۰۱۹ به مرحله نیمه‌نهایی لیگ اروپا برسد، به همین دلیل بود که توجه باشگاه‌های بزرگ اروپا به او جلب شد.

رئال‌مادرید در این میان ۶۳ میلیون یورو برای خرید این بازیکن پرداخت اما یوویچ نتوانست فرم عالی‌اش را در لالیگا تکرار کند و در ۳۲ بازی، تنها ۲ گل به ثمر رساند.

حالا این بازیکن ۲۳ ساله امیدوار است بتواند دوباره در زمینی بدرخشد که یک‌بار در آن در یک مسابقه پنج گل به فورتونا دوسلدورف زد. در آن هنگام او در کنار سباستین هلر و آنته ربیچ، «گله بوفالو» فرانکفورت را تشکیل می‌دادند.

این بازیکن در ماه نوامبر دچار ویروس کرونا شده بود و مقامات آلمانی به این ترتیب اعلام کردند او نیازی به قرنطینه ندارد. از این رو بود که او مجوز حضور در برد ۳ بر یک مقابل شالکه را پیدا کرد، هرچند در آن مسابقه به‌عنوان بازیکن جانشین به زمین رفت.

نشریه محلی فرانکفورتر رونجائو نوشته یوویچ در حالی به این تیم برگشته که اوضاع جسمانی‌اش عالی است. این در حالی است که او هنگام ابتلا به ویروس کرونا، دچار مصدومیت همسترینگ هم شده بود. به او پیش از آن هم کم‌بازی می‌رسید. او را آورده بودند تا کمک کند جای خالی کریستیانو رونالدو در تیم زین‌الدین زیدان پر شود اما او که ترجیح می‌داد در پست مهاجم مرکزی بازی کند، نتوانست رقیب سختی برای کریم بنزما باشد، حتی ماریانو دیاز هم به او ترجیح داده می‌شد.

یوویچ همچنین نتوانست زبان اسپانیایی را به‌خوبی یاد بگیرد، در حالی که زبان آلمانی را بلد است. به این ترتیب او در پایتخت اسپانیا تبدیل به بازیکنی دورافتاده شده بود. به اینها بار سنگین قیمت بالایش را هم اضافه کنید تا ببینید اوضاع برای فوتبالیستی که حتی ۲۳ سالش هم نشده چقدر با شرایط ایده‌آل فاصله داشته است.

با این حال یوویچ تنها مهاجم بوندس‌لیگا نیست که در خارج از آلمان دچار مشکل می‌شود. در کنار امثال پیر-امریک اوبامیانگ و کریستین پولیشیچ که در خارج از بوندس‌لیگا درخشیدند، مهاجمان زیادی هم حضور دارند که نتوانستند انتظارات را برآورده کنند.

سباستین هالر، دومین بوفالو در گله آینتراخت پس از انتقال ۵۰ میلیون یورویی به وستهم نتوانست در این تیم جا بیفتد و در این ماه به آژاکس پیوست. البته بوفالو سوم، آنته ربیچ، در میلان بهتر کار کرده است. جوئلینتون، مهاجم برزیلی، در سال ۲۰۱۹ با قیمت ۴۴ میلیون یورو از هوفنهایم به نیوکاسل پیوست اما در این تیم تنها سه گل در لیگ زده است. تیمو ورنر هم ماه‌های ابتدایی حضور در چلسی را پشت سر می‌گذارد اما او هم پس از انتقال ۵۳ میلیون یورویی به این باشگاه نتوانسته خوب باشد.

بخشی از این مشکل به‌دلیل مبالغ انتقال آنهاست، که البته این موضوع ارتباطی به بازیکنان ندارد اما وقتی باشگاه‌های بوندس‌لیگا تلفن را برمی‌دارند و پشت خط یک باشگاه لیگ برتری یا رئال‌مادرید است، آنها قیمت‌های بالایی را اعلام می‌کنند. با افزایش قیمت، توقعات از بازیکنان هم بالا می‌رود.

اما یک توضیح دیگر هم وجود دارد؛ یوویچ، هالر، جوئلینتون و ورنر همه در سیستم‌های بسیار ویژه در آلمان درخشیدند؛ جایی که تیم‌ها بشدت به‌دنبال پرس از جلو هستند و روی ضدحملات سریع تمرکز دارند.

ورنر بهترین نمونه است. او بازیکنی است که هنگام تبدیل از فاز دفاع به حمله عالی عمل می‌کرد و در تیمی که بیشترین ضدحملات در لیگ را داشت، در این زمینه بهترین بازیکن‌شان بود.

داده‌های گردآوری‌شده آنلاینتیک نشان می‌دهد این بازیکن آلمانی در ۷۸ درصد بازی‌هایش برای لایپزیگ در پست مهاجم مرکزی بازی کرده است. او در کنار آخرین مدافع حریف قرار می‌گرفت و لایپزیگ هم به‌صورت میانگین ۸/۵ ضدحمله در هر بازی داشت که این به سود ورنر بود. از زمانی که او به چلسی رفته تنها در ۲۵ درصد بازی‌ها در پست محبوبش بازی کرده است و تیم فرانک لمپارد ترجیح می‌دهد مبتنی بر مالکیت توپ کار کند.

یکی از چالش‌های ورنر و دیگر بازیکنان سابق بوندس‌لیگا این است که در تیم‌های جدیدشان جا بیفتند و قابلیت‌های بیشتری به بازی‌شان اضافه کنند.

یوویچ در مادرید نتوانست با این چالش کنار بیاید اما تصمیمی منطقی گرفت و یک گام به عقب برداشت تا در محیطی آشناتر پیشرفت کند.

او پیشنهادهای بهتری از نظر مالی هم داشت که آنها را رد کرد، از جمله از سوی تیم‌های لیگ برتری اما حاضر شد دستمزدش کاهش پیدا کند تا به فرانکفورت برگردد؛ جایی که می‌توانست با این سه کلمه بازگشتش را جشن بگیرد: «ایش بین سوهاوس»؛ «من در خانه‌ام».

میلان با خریدهای جدید در مسیر قهرمانی

آه، اسکودتو کجایی؟

سوژه
مت سانتانجلو

مصدومیت ستاره‌هایی مثل زلاتان ابراهیموویچ، اسماعیل بن ناصر و سیمون کیائر دلیلش بود یا تست کرونای مثبت تئو هرناندس و هاکان چالهان اوغلو، کار استفانو پیولی در اینکه بازیکنان تیم صدرنشینش را باانگیزه، سرحال و آماده برای هر چیز حفظ کند، واقعاً سخت بود اما نتیجه‌ای ستودنی داشت.

روسونری با وجود تمام مشکلات، نتایج خیلی خوبی گرفته و در اواخر ژانویه در بالای جدول سری A قرار دارد با وجود آنکه در ابتدای فصل شانس زیادی برای قهرمانی‌اش قائل نبودند.

واقعیت ناخوشایند برای تیم اینکه احتمال مصدومیت‌ها و تست‌های مثبت بیشتر وجود دارد و این می‌تواند مانعی در تلاش آنها برای رسیدن به قهرمانی ایجاد کند. برای غلبه بر این مشکل و آسوده کردن خیال هوادارانی که نگرانی‌شان را به گوش مسئولان رساندند و خواستار تقویت تیم در پنجره نقل‌وانتقالات زمستانی شدند، میلان برای اینکه به اهداف بسیارش برسد، مسلح کردن خود را آغاز کرده است.

ارزیابی تیم فعلی نشان می‌دهد سه جای اساسی در تیم باید در ماه ژانویه مورد توجه قرار گیرد که شامل دفاع، خط میانی و حمله می‌شود.

ابتدا خط میانی و اولین کسی که جمعه گذشته میلانی شد، سؤالیهو میته بود؛ متولد فرانسه از تباری ساحل‌عاجی. این بازیکن ۲۶ ساله در ازای ۵۰۰ هزار یورو شش ماه قرضی از تورینو آمده و میلان می‌تواند او را بخرد. میته با قدرت بدنی بالا و دوندگی به خط میانی پیولی تعادل و استحکام می‌بخشد. میلان ابتدا بازیکن پرجنب‌وجوش و آینده‌دار تولوز، کوادیو کانه را می‌خواست که به نظر می‌رسید به بوروسیا مونشن گلادباخ برود اما میته راه‌حل مؤثر برای میلان در کوتاه‌مدت است و در سیستم ۱-۳-۲-۴ می‌تواند در حمله و دفاع تأثیرگذار باشد. او با انتقال از یک تیم در معرض سقوط که مربی‌اش را اخراج کرده به تیم مدعی قهرمانی انگیزه مضاعفی پیدا کرده و حالا در کنار بن ناصر، فرانک کسیه، ساندرو تونالی و راده کرونیچ، پازل پیولی را تکمیل می‌کند. او در برد ۲ بر صفر دوشنبه ۱۸ دقیقه مانده به پایان در نخستین بازی‌اش برای میلان جای تونالی را گرفت.

در دفاع، فیکایو تومورى است که در آستانه جدایی از چلسی و انتقال قرضی به سن‌سیرو است و امکان خریدش با ۳۰ میلیون یورو وجود دارد. میلان ابتدا به‌دنبال محمد سیماکان از استراسبورگ بود، هدف مورد توجه پائولو مالدینی و مدیر استعدادیابی باشگاه، جفری مونکادا اما مذاکرات بر سر قیمت به نتیجه نرسید و او دچار مصدومیتی شد که چند ماه او را دورنگه می‌دارد، بنابراین بازیکن ۲۳ ساله تیم ملی انگلیس که جایی در ترکیب فرانک لمپارد نداشت، گزینه اصلی شد و حالا با قابلیت‌های فوق‌العاده‌اش خیلی به کار پیولی می‌آید. قدرت بدنی، سرعت و توان تکنیکی به او اجازه می‌دهد در کمترین زمان به پست خودش برگردد هرچند هنوز یک ستاره دفاعی تلقی نمی‌شود. او در اثر کار با پیولی که خودش مدافع بوده، به‌خوبی رشد می‌کند و با فوتبال ایتالیا منطبق می‌شود.

آخری یا حداقل فعلاً مورد آخر آوردن یک جانشین قابل اتکا برای ابراهیموویچ است که اگرچه بیکار بود اما می‌تواند آمادگی، بی‌رحمی و ذهنیت لازم برای بازی در خط حمله را به تیم اضافه کند. ماریو مانجوکیچ که چهار سال در یوونتوس بود و مدت کوتاهی در الدحیل قطر، موافقت کرده با قراردادی شش‌ماهه با گزینه تمدید یکساله به میلان بیاید. این کروات ۳۴ ساله برنده سریالی است و طعم موفقیت را در سراسر اروپا چشیده؛ از زاگرب و ولفسبورگ گرفته تا بایرن مونیخ و اتلتیکو مادرید و آخرین آن، بیانکونری. او در هوا قوی است، قدرت بدنی بالایی دارد و ذهن قدرتمندی دارد، دفاع برابرش سخت است. مانجوکه در فینال جام جهانی ۲۰۱۸ هم بازی کرده می‌تواند به خط حمله میلان که بازیکنان دریبل‌زن و خلاق دارد، ویژگی‌های متفاوتی اضافه کند.

پیولی با مانجوکیچ، گلزن همه‌فن حریفی دارد که می‌تواند به شیوه‌های مختلف گل بزند و نقش‌های متنوعی را بر عهده بگیرد یعنی همان کاری که در یوونتوس ماسیمیلیانو آلگری انجام می‌داد. او یک حرفه‌ای فوق‌العاده است و مثل زلاتان می‌تواند عملکرد تیم را تنظیم کند و برای بقیه الگو باشد. میلان به یک فوتبالیست امتحان پس‌داده رسیده که در بالاترین سطح‌ها برای بزرگترین تیم‌ها بازی کرده و در تک‌تک آنها درخشیده.

همین که در دسامبر بالای سر همه تیم‌های ایتالیا باشی برای نیمه قرمز و مشکی شهر میلان افتخارآمیز است اما همانطور که زلاتان ابراهیموویچ گفت: «من علاقه‌ای ندارم که آخر سال در صدر باشم و مجبور شوم به قهرمانی زمستانی بسنده کنم.»

نیمه دوم فصل برای میلان سخت‌تر خواهد بود و آزمون‌هایی را فراروی تیم قرار می‌دهد که کمتر کسی تجربه‌اش کرده اما با این خریدها، تیم تقویت شده و روحیه گرفته و با توجه به توانایی که پیولی در مدیریت نیروها از خود بروز داده، می‌توانند کاری را که شروع کرده‌اند به آخر برسانند؛ بردن اسکودتو.

منبع: فوتبال ایتالیا

حمایت سلبریتی‌های ورزشی از اعتصاب اکیپ

اعتصاب دست‌اندرکاران اکیپ، مشهورترین روزنامه ورزشی جهان، به روز دوازدهم رسیده و حالا حمایت بیش از ۱۸۰ ورزشکار از جمله الیویه ژیرو را کنار خود می‌بیند. روزنامه‌نگارها اعتراض دارند به اینکه قرار است ۵۰ تا از ۳۵۰ نیروی کار کمپانی چاپ که علاوه بر این روزنامه به مجلات هفتگی ولونیو و فرانس فوتبال هم سرویس می‌دهند، تعدیل شوند.

در یک نمایش همبستگی، کارکنان اکیپ حتی یک نسخه چاپی یا دیجیتالی منتشر نکرده‌اند و نام آن را «جنبش اجتماعی» گذاشته‌اند.

ونسان دولوک، خبرنگار فوتبال در اکیپ در توییتر نوشت تقریباً ۲۰۰ تا از ستاره‌های ورزشی حال و گذشته از کسانی که اعتصاب کرده‌اند، به حمایت پرداختند. مربی سابق آرسنال، آرسن ونگر، مربی سابق چلسی و تاتنهام، آندره ویلاش بواش، کاپیتان سابق تیم ملی فرانسه، میشل پلاتینی، اسطوره فرمول یک، آلن پروست و ستاره حال حاضر NBA، رودی گوبر از جمله کسانی هستند که به حمایت از این حرکت اعتراض‌آمیز پرداخته‌اند.

ورزشکاران حامی این اعتصاب در نامه‌ای سرگشاده نوشتند: «ما سال‌ها در برابر هر تصمیمی با آن کنار آمدیم. به تبادل ایده‌ها پرداختیم و گاهی با یکدیگر درباره‌شان بحث کردیم. با برداشتن اولین قدم‌ها، پیروزی‌ها و مدال‌های قهرمانی به اشتراک گذاشته شدند و این آغاز رابطه با هواداران و میلیون‌ها طرفدار ورزش است. شما نمی‌توانید شکست‌های من را پنهان کنید، همینطور تردیدهایم را. ما به شما اطمینان داریم، سختی‌های زیادی را پشت سر گذاشته‌ایم اما همه را جبران کرده‌ایم. هرگز در این رابطه خللی ایجاد نشده جز این چند روز اخیر که در کیوسک‌ها، تبلت‌ها و گوشی‌های تلفن غایب هستید و ما را ناراحت رها کرده‌اید.»

دو هفته دوری از کیوسک‌ها تقریباً در سراسر فرانسه احساس می‌شود. رکسانا ماراسینانو، وزیر ورزش فرانسه و مدال‌آور سابق المپیک گفت: «ورزش، دلتنگ اکیپ شده که کارکنانش برای شرایط کاری‌شان می‌جنگند. در این چند وقت همه متوجه شدیم این روزنامه چقدر در زندگی ما تأثیر دارد.»

کمپانی چاپ اعلام کرده در سال ۲۰۲۱ بیش از شش میلیون یورو ضرر مالی متحمل می‌شود و با تعدیل نیرو قصد داشته‌اند پنج میلیون آن را جبران کنند.

گزارش

هنری فلین

تغییرات گسترده مربی‌ها در لالیگا

نفر بعدی دومینو کیست؟

اتلتیک بیلبائو دومینو را آغاز کرد. از سراسیمگی و دست بر هم کوبیدن‌های گایزکا گاریتانو خبری نیست و مارسلینو که حالا قهرمانی سوپرجام اسپانیا را به دست آورده، جای او را روی نیمکت گرفته. پابلو ماچین هم از آلاوس رفت و بازیکن سابق تیم، آبلاردو که سابقه هشت سال بازی برای بارسلونا دارد، به‌عنوان مربی انتخاب شده. بعد نوبت اوئسکا بود که مربی‌اش را عوض کند؛ میچل را اخراج و پاچتا را نصب کرد تا شاید تیم ته‌جدولی را در لالیگا حفظ کند؛ سه تغییر مربی در ۱۰ روز و چهارتا در مجموع این فصل بعد از انتصاب ادواردو کودت در سلتاویگو به‌جای اسکار گارسیا خونینت. احتمال تغییرات بیشتری هم می‌رود. در این لیگ نزدیک، یک برد تیم را به بالا پرتاب می‌کند و یک باخت برای افتادن توی دردسری بزرگ کافی است.

فهرستی تهیه کرده‌ایم از تیم‌هایی که برای گرفتن امتیاز بی‌تاب و با تصمیم سختی مواجه هستند، اینکه با مربی بمانند یا تغییرش بدهند:

اوساسونا

۱۲ بازی از آخرین برد اوساسونا در لالیگا می‌گذرد و خاگوبا آراساته بشدت زیر فشار است. مربی باسکی قبل از این هم چنین شرایطی را تجربه کرده و از رئال‌سوسیداد اخراج شده است. اوضاع نابسامان اوساسونا البته مایه شگفتی است چون او فصل گذشته این تیم پامپلونایی را در رده قابل احترام دهم قرار داد و فصل قبلش هم قهرمان دسته دوم شده بودند. از خوش‌شانسی بازی‌های پیش‌روی‌شان بردنی است و این یعنی اوساسونا می‌تواند ضرباهنگ خوبی برای ادامه فصل به دست آورد.

الچه

دو روز بعد از پیروزی دراماتیک در پلی‌آف و صعود به لالیگا، الچه کار غیرقابل تصوری را انجام داد و پاچتا را اخراج کرد. این تصمیم یعنی الچه تیمی غیرقابل پیش‌بینی است. فعلاً تیم با جانشین او، خورخه آلمیرون که قبل از آن چهره‌ای ناشناخته در فوتبال اسپانیا بود، به دست و پا افتاده. تساوی باارزش خانگی برابر رئال‌مادرید نشان می‌دهد شخصیت لازم برای بقا را دارند. این تیم نسبت به رقبا بازی‌های کمتری انجام داده هرچند به این زودی‌ها نمی‌توانند از منطقه خطر فاصله بگیرند و این یعنی مربی جایگاه متزلزلی دارد.

رئال‌وایادولید

خط حمله وایادولید پرانرژی و خطرناک است اما هنوز نتوانسته به‌طور مداوم به رقبا ضربه بزند. این مایه نگرانی سرخیو گونزالس است که تیمش را فصل قبل در رده سیزدهم قرار داد. خط حمله‌شان متشکل از شون وایزمن است که مهاجمی گلزن در اتریش بود و فابین اوریانا که در لالیگا استعدادش اثبات شده، بخصوص وایزمن به اندازه کافی و مؤثر برای گلزنی تغذیه نشده. سه‌شنبه شب برابر الچه ۲ بر ۲ متوقف شدند و چهار بازی بعدی برابر تیم‌های نیمه دوم جدول، آینده سرخیو را مشخص می‌کند. وایادولید باید از این بازی‌ها نتیجه بگیرد در غیر این صورت مبارزه‌اش برای بقا خیلی سخت‌تر می‌شود.

والنسیا

کسب ۱۹ امتیاز از ۱۸ بازی یعنی والنسیا با مربیگری خاوی گراسیا روزگار سختی را سپری می‌کند. انتظارات بالاست و گراسیا این را به‌خوبی احساس می‌کند. والنسیا در گذشته هم مربی‌های ناموفق را خیلی زود مرخص کرده و اگر اوضاع عوض نشود، گراسیا در آینده نزدیک اخراج می‌شود. تیم نتوانسته جای خالی فران تورس را که به منچسترسیتی رفت پر کند. از دست دادن تجربه دنی پارخو که قبل از شروع فصل به ویارئال منتقل شد، ضربه بزرگی بود. شاید یک سال طول بکشد که استعدادهای جوان تیم مثل کانگ این لی سرمایه «خفاش‌ها» در لالیگا شوند اما گراسیا امیدوار است زودتر شکوفا شوند و الهام‌بخش تیم برای بردهای بیشتر باشند.

منبع: فوربز